

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De gratia operante, & cooperā[n]te. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Rom. 9.c.

& adiuuetur, ut perficiat. Quia, ut ait Apostolus. Non est volentis velle, neque currentis currere, id est, operari: sed miserentis Dei, qui operatur in nobis velle & operari bona: cuius gratiam non aduocat hominis voluntas vel operatio, sed ipsa gratia voluntatem præuenit, præparando ut velit bonum, & præparatam adiuuat ut perficiat.

DE GRATIA OPERANTE ET cooperante.

D I S T I N C T . XXVI.

A

*Delib. a. bi.
trio compa-
rato ad auxi-
liū gratie.
Ad Valen-
tinū. ca. 17.
tom. 7.*

*† Aug. super
Illiud Rom.*

Rom. 9.c.

Hæc est gratia operans & cooperans. Operans enim gratia præparat hominis voluntatem, vt velit bonum. Gratia cooperans adiuuat ne frustra velit. Vnde Aug. in lib. de gratia & libero arbitrio, Cooperando Deus in nobis perficit, quod operando incipit: quia ipse, ut velimus, operatur incipiēs, qui volentibus cooperatur perficiens. Ut ergo velimus operatur. Cum autem volumus, & sic volumus ut perficiamus, nobis cooperatur: & tamen sine ullo vel operante ut velimus, vel cooperante cū volumus bona pietatis opera: nihil valimus. Ecce his verbis satis aperitur, quæ sit operans gratia, & quæ cooperans. Operans enim gratia est, quæ præuenit voluntatē bonam: ea. n. liberatur & præparatur hominis voluntas, ut sit bona bonumq; efficaciter velit. Cooperans vero gratia voluntatē iam bonam sequitur adiuando. Vnde Aug. cōtra Julianū hereticū, qui bonā voluntatem ex libero arbitrio tantū esse dicebat, atq; hominē per liberū arbitriū posse bonum velle & operari si ne gratia asserebat, ait. Apertam de commendatione gratiæ Apost. sententiam protulit, cum ait. Nō est volentis neq; currentis, sed Dei miserentis. Hæc si attenderes Julianæ, nō extēderes cōtragratiam merita voluntatis humanæ. Non enim ideo miseretur De⁹ alicuius, quia voluit & eucurrīt: sed ideo

ideo voluit & eucurrit, quia misertus est Deus. Paratur enim voluntas hominis à Deo, & à Domino gressus hominis diriguntur. Ideoque congruè ait: Non est volentis neque currentis, sed miserentis Dei. Nō quia hoc sine voluntate nostra agatur, sed quia voluntas nostra nō boni agit, nisi diuinis adiuuetur. Vnde alibi Apost. ait: Non autem ego, sed gratia Dei mecum. Non ideo dicit, quia nihil boni agebat, sed quia nihil boni ageret, si in illa nō adiuaret. His testimoniis aperte insinuatur, quia voluntas hominis gratia Dei præuenitur atque præparatur, ut fiat bona, non ut fiat voluntas: quia & ante gratiam voluntas erat, sed non erat bona & recta voluntas.

Quid sit voluntas.

B Post medit.

Voluntatem ipsam August. in lib. de duabus animabus ita definit, Voluntas est animi motus, ^{tom. 65} cogente nullo, ad aliquid non admittendum, vel adipiscendum: Hæc autem ut non admittat malum, & adipiscatur bonum, præuenitur & præpara. ^{Aug. in Ench. chyr. ca. 32.} tur Dei gratia. Vnde Apost. gratiā præuenientē, & subsequētem commendans, id est, operantem & cooperantem, vigilanter dixit: Non est volentis neque currentis, sed Dei miserentis: & nō econuerso, nō est miserentis Dei, sed volentis & currentis. Nam si (ut quibusdam placuit) quod dictum est ita accipiatur, nō est volentis neq; currentis, sed miserentis Dei: tanquā diceretur, non sufficit sola voluntas hominis, si non sit etiam misericordia Dei: cōtra dicitur, nō sufficit etiā misericordia Dei, si nō sit etiā voluntas hominis. Ac per hoc si recte dictū est illud, quia id voluntas hominis sola nō implet: cur nō etiā est contraria recte dicitur, non miserentis est Dei, sed volentis est hominis, cū id misericordia Dei sola nō impleteat? Homo n. credere vel sperare nō poterit, nisi vellet: nec peruenire ad palma, nisi voluntate currat. Restat ergo vt ideo ita recte dictum

^{Aug. c. 30.}
in Enchr. ad principium.
^{ibid. paulo}